32000R0969

ROZPORZĄDZENIE RADY (WE) NR 969/2000
z dnia 8 maja 2000 r.
nakładające ostateczne cło antydumpingowe na przywóz chlorku potasu pochodzącego z Białorusi, Rosji i Ukrainy

RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską,

uwzględniając rozporządzenie Rady (WE) nr 384/96 z dnia 22 grudnia 1995 r. w sprawie ochrony przed dumpingowym przywozem z krajów niebędących członkami Wspólnoty Europejskiej [1], w szczególności jego art. 9 i 11,

uwzględniając wniosek złożony przez Komisję po konsultacji z Komitetem Doradczym,

a także mając na uwadze, co następuje:

1. **POPRZEDNIE POSTĘPOWANIA**

(1) Rozporządzeniem (EWG) nr 3068/92 [2] Rada nałożyła ostateczne cła antydumpingowe na przywóz chlorku potasu (zwanego dalej „potażem" lub „przedmiotowym produktem") pochodzącego z Białorusi, Rosji i Ukrainy (zwanych dalej „zainteresowanymi krajami"). Wysokość ceł równała się różnicy między ustaloną ceną minimalną a cenami netto franco granica Wspólnoty przed odprawą celną.

(2) Rozporządzeniem (WE) nr 643/94 [3] Rada zmieniła wyżej wymienione cła. Nałożone zostały środki łączone, w formie ustalonej kwoty za tonę potażu lub różnicy między ustaloną ceną minimalną a ceną netto franco granica Wspólnoty za tonę, przed odprawą celną, w zależności od tego, która z nich była wyższa. Ten rodzaj środków uznano za podstawowy z powodu mającego miejsce obchodzenia uiszczania pierwotnych ceł. Należy również wspomnieć, że przegląd dokonany w 1994 r. obejmował zarówno dumping i szkody, jak również badanie interesu Wspólnoty.

(3) Rozporządzeniem (WE) nr 449/98 [4] Rada ponownie zmieniła wyżej wymienione środki. Postępowanie przeglądowe wszczęto na wniosek International Potash Company (IPC), eksportera rosyjskiego i białoruskiego potażu, który zarzucał, między innymi, że przystąpienie Austrii, Finlandii i Szwecji spowodowało zmianę okoliczności, na podstawie których wprowadzono obowiązujące środki. Zachowano formę środków łączonych, jednak poziom środków przyjęto zgodnie z ustaleniami dokonanymi w wyniku tego postępowania. Należy również wspomnieć, że przegląd zakończony w 1998 r. ograniczony był do badania dumpingu i interesu Wspólnoty.

2. **POSTĘPOWANIE BIEŻĄCE**

(4) W następstwie publikacji zawiadomienia o zbliżającym się wygaśnięciu środków antydumpingowych obowiązujących w odniesieniu do przywozu potasu pochodzącego z zainteresowanych krajów [5], Komisja otrzymała wniosek o wszczęcie postępowania przeglądowego tych środków na mocy art. 11 ust. 2 rozporządzenia (WE) nr 384/96, zwanego dalej „rozporządzeniem podstawowym".

(5) Wniosek złożony został w dniu 23 grudnia 1998 r. przez Europejskie Stowarzyszenie Producentów Potażu (zwane dalej „wnioskodawcą") w imieniu producentów, których zbiorowa produkcja potażu stanowi około 99 % całkowitej produkcji potażu we Wspólnocie, tj. większej części produkcji wspólnotowej, na podstawie art. 4 ust. 1 i art. 5 ust. 4 rozporządzenia podstawowego.

(6) Podstawą wniosku było stwierdzenie, że wygaśnięcie środków mogłoby skutkować utrzymaniem się lub ponownym wystąpieniem dumpingu i szkody. Istotnie, wnioskodawca utrzymywał, że potaż z zainteresowanych krajów sprzedawany był nadal po cenach dumpingowych w ramach procedury uszlachetniania czynnego, czyli systemu zwolnień niepodlegającego we Wspólnocie środkom antydumpingowym. Podobnie wnioskodawca zarzucał, zważywszy na zakres wcześniejszego dumpingu i fakt, że właściwi eksporterzy nadal sprzedawali przedmiotowy produkt po bardzo niskiej cenie w krajach sąsiadujących ze Wspólnotą, że bardzo prawdopodobne byłoby ponowne wystąpienie dumpingu, jeżeli środki antydumpingowe zostałyby zniesione. Argument ten umacniały przedstawione dowody wskazujące, że krajowe spożycie w zainteresowanych krajach gwałtownie spadło, podczas gdy produkcja znacząco wzrosła, pozostawiając eksporterów z nadwyżką produktu, co stwarzało ryzyko sprzedawania go na rynek wspólnotowy po cenach dumpingowych. Ostatecznie wnioskodawca stwierdził, że ewentualne ponowne wystąpienie dumpingu może prowadzić do spadku cen i nieuchronnie wyrządzić szkodę dla przemysłu wspólnotowego, którego rentowność była nieco niepewna.

(7) Z uwagi na szczególną formę ceł antydumpingowych nałożonych na przywóz chlorku potasu z zainteresowanych krajów, tj. połączenie ceny minimalnej z ustaloną opłatą celną, Komisja zdecydowała również, z własnej inicjatywy, o wszczęciu tymczasowego postępowania przeglądowego, ograniczonego do formy środków, na mocy art. 11 ust. 3 rozporządzenia podstawowego.

---

[1] Dz.U. L 56 z 6.3.1996, str. 1. Rozporządzenie ostatnio zmienione rozporządzeniem (WE) nr 905/98 (Dz.U. L 128 z 30.4.1998, str. 18).
[2] Dz.U. L 308 z 24.10.1992, str. 41.
[3] Dz.U. L 80 z 24.3.1994, str. 1.
[4] Dz.U. L 58 z 27.2.1998, str. 15.
[5] Dz.U. C 296 z 24.9.1998, str. 3.

(8) Po konsultacji z Komitetem Doradczym, po ustaleniu istnienia wystarczających dowodów, Komisja wszczęła postępowanie przeglądowe związane z wygaśnięciem i tymczasowe postępowanie przeglądowe (ograniczone do formy należności celnych) w drodze publikacji zawiadomienia (zwanego dalej „zawiadomieniem o wszczęciu") [1] na mocy art. 11 ust. 2 i 3 rozporządzenia podstawowego.

2.1. OKRES BADANY

(9) Postępowanie w sprawie kontynuacji lub ponownego wystąpienia dumpingu obejmowało okres od dnia 1 stycznia do dnia 31 grudnia 1998 r. (zwany dalej „okresem badanym"). Badanie kontynuacji lub ponownego wystąpienia szkody obejmowało okres od dnia 1 stycznia 1994 r. do końca okresu badanego (zwany dalej „okresem rozpatrywanym"). W celu zbadania ponownego wystąpienia szkody uwzględniono również prognozy na lata 1999 i 2000.

2.2. STRONY ZAINTERESOWANE POSTĘPOWANIEM

(10) Składający wniosek producenci wspólnotowi, eksporterzy i producenci w krajach wywozu oraz importerzy/użytkownicy, jak również zainteresowane stowarzyszenia ich przedstawicieli oraz przedstawiciele krajów wywozu, zostali oficjalnie zawiadomieni o wszczęciu postępowania. Kwestionariusze zostały wysłane do wszystkich tych stron oraz do tych, które powiadomiły, że są zainteresowane, w terminie ustalonym w zawiadomieniu o wszczęciu. Ponadto skontaktowano się z producentami w Kanadzie, która została wybrana jako kraj analogiczny, oraz przekazano im kwestionariusze. Bezpośrednio zainteresowane strony uzyskały również możliwość pisemnego przedstawienia swojego stanowiska oraz złożenia wniosku o wysłuchanie.

(11) Wszyscy składający wniosek producenci wspólnotowi odpowiedzieli na kwestionariusz. Producenci na Białorusi i w Rosji, tj., Production Amalgamation „Belaruskali" (Soligorsk, region Mińsk, Białoruś), JSC „Silvinit" (Solikamsk, region Perm, Rosja) oraz JSC „Uralkali" (Berezniki, region Perm, Rosja) współpracowali w trakcie postępowania za pośrednictwem wspólnego eksportera IPC (Moskwa, Rosja). Ferchimex (Antwerpia, Belgia) i Belarus (Wiedeń, Austria), powiązani z nimi importerzy z IPC, również udzielili odpowiedzi. Nie współpracował żaden ukraiński producent eksportujący.

(12) Siedmiu niepowiązanych importerów odpowiedziało na kwestionariusz i przedstawiło swoje stanowiska w formie pisemnej. Importerzy potażu w większości przypadków są także użytkownikami tego produktu. Nie uzyskano odpowiedzi ze strony nieimportujących użytkowników produktu.

(13) Poszukiwano wszystkich informacji uznanych za niezbędne w celu ustalenia prawdopodobieństwa kontynuacji lub ponownego wystąpienia dumpingu i szkody oraz ustalenia, czy kontynuacja wprowadzania środków jest przedmiotem zainteresowania Wspólnoty, oraz poddano je weryfikacji. Postępowanie przeprowadzone było w siedzibach następujących przedsiębiorstw:

a) *Składający wniosek producenci wspólnotowi:*

Cleveland Potash Limited, Saltburn, Zjednoczone Królestwo,
Comercial de Potasas, SA [2], Madryt, Hiszpania,
Kali und Salz GmbH, Kassel, Niemcy,
Société commerciale des potasses et de l'azote SA [3],Mulhouse, Francja, zwany dalej „SCPA";

b) *Producenci w kraju analogicznym:*

Agrium Inc., Calgary,
IMC Global Inc., Regina,
Potash Corporation of Saskatchewan (PCS), Saskatoon;

c) *Niepowiązani importerzy wspólnotowi:*

Fertiberia SA, Madryt, Hiszpania (także użytkownik potażu).

3. PRODUKT PRZEDMIOTOWY, PRODUKT PODOBNY

3.1. OPIS PRZEDMIOTOWEGO PRODUKTU

(14) Przedmiotowym produktem jest chlorek potasu (zwany dalej „potażem") ogólnie używany jako nawóz do celów rolnych, bezpośrednio zmieszany z innymi nawozami lub po przeróbce na nawóz złożony znany jako NPK (azot, fosfor, potas). Zawartość potasu jest zmienna i wyrażana jest jako procent wagi tlenku potasu (K_2O) w suchym, bezwodnym produkcie.

(15) W handlu potaż występuje w formie standardowej/proszkowej (standardowy potaż) lub w formie „innej niż standardowa" obejmującej również formę granulowaną (granulowany potaż). Produkt klasyfikowany jest ogólnie w trzech podstawowych kategoriach, opartych na zawartości K_2O, mianowicie:

— zawartość potasu nieprzekraczająca 40 % K_2O – oznaczona kodem CN 3104 20 10,

— zawartość potasu przekraczająca 40 % K_2O, lecz mniejsza niż lub równa 62 % – oznaczona kodem CN 3104 20 50,

— zawartość potasu powyżej 62 % K_2O – oznaczona kodem CN 3104 20 90.

(16) Ponieważ obowiązujące środki antydumpingowe składają się również ze zmiennej stawki celnej, objęte przeglądem rozporządzenie wyszczególnia różne poziomy ceł antydumpingowych na standardowy potaż, z jednej strony, i dla pozostałych postaci potażu, włączając potaż granulowany, z drugiej strony.

[1] Dz.U. C 80 z 23.3.1999, str. 9.

[2] Filia oraz wyłączny sprzedawca produktów dwóch hiszpańskich kopalń: Suria K, SA (do kwietnia 1997 r.) oraz Potasas de Llobregat, SA.

[3] Filia oraz wyłączny sprzedawca produkcji „Mines de potasse d'Alsace".

(17) Należy podnieść, że podczas ostatniego postępowania przeglądowego uznano, że przywóz niektórych specjalnych mieszanek z nietypowo wysoką zawartością potażu, nieuwzględnionych w ramach wyżej wskazanych kodów CN dla potażu, należy uznawać za przedmiotowy produkt. Wniosek taki przyjęto z uwagi na to, że mieszanki takie posiadają takie same właściwości fizyczne i chemiczne oraz mają takie samo zastosowanie, jak wyżej wymienione podstawowe kategorie. Ponieważ obecne postępowanie nie ujawniło żadnych okoliczności wskazujących na konieczność zmiany dotychczasowego podejścia, w celu zapewnienia stałego stosowania środków antydumpingowych, jak również w celu uniknięcia błędnej klasyfikacji, w niniejszym rozporządzeniu uznano za niezbędne ustalenie minimalnej zawartości K_2O w takich mieszankach na 35 % lub więcej wagowo suchego bezwodnego produktu objętego „inną niż standardowa" kategorią potażu.

3.2. PRODUKT PODOBNY

(18) Podobnie jak w ramach poprzednich postępowań, ustalono, że z powodu braku różnic w fizycznych i chemicznych właściwościach różnych rodzajów i różnej jakości potażu, potaż produkowany w Kanadzie, która została wybrana jako kraj analogiczny (patrz rozdział 4.2), i sprzedawany na rynek północnoamerykański, jest produktem podobnym do tego wywożonego do Wspólnoty z zainteresowanych krajów, w rozumieniu art. 1 ust. 4 rozporządzenia podstawowego. Ponadto potaż wywożony z zainteresowanych krajów i potaż produkowany przez producentów wspólnotowych były również produktami podobnymi.

(19) IPC zwróciło się z wnioskiem o wyłączenie standardowego potażu o zawartości K_2O wyższej niż 62 %, który, jak twierdzono, był stosowany wyłącznie do celów farmaceutycznych, sprzedawany był po innych cenach i był dostarczany w opakowaniach (w przeciwieństwie do hurtowych dostaw potażu używanego jako nawóz). Jednakże produkt ten wykazywał te same podstawowe właściwości fizyczne i podstawowy skład chemiczny, co przedmiotowy produkt. Fakt, że chlorek potasu używany jest głównie jako nawóz, nie wyłącza produktów przeznaczonych do użytku przemysłowego lub farmaceutycznego, lub produktów pakowanych w inny sposób, z zakresu definicji produktu podobnego. Dlatego zdecydowano, że ten rodzaj potażu jest tylko pojedynczym produktem wśród innych rodzajów potażu.

4. **PRAWDOPODOBIEŃSTWO UTRZYMANIA SIĘ LUB PONOWNEGO WYSTĄPIENIA DUMPINGU**

4.1. UWAGI WSTĘPNE

(20) Zgodnie z art. 11 ust. 2 rozporządzenia podstawowego celem tego rodzaju przeglądu jest ustalenie, czy wygaśnięcie środków może doprowadzić do utrzymania się lub ponownego wystąpienia szkodliwego dumpingu.

(21) Wielkość wywozu do Wspólnoty podczas badanego okresu została zbadana w tym zakresie. Wielkość przywozu z Rosji stanowiła 4,2 % spożycia, ale w większości dotyczyła przywozu w ramach procedury uszlachetniania czynnego. Zgodnie ze stałą praktyką instytucji przywóz ten powinien być brany pod uwagę w celu ustalenia, czy dumping ma miejsce i czy zatem wielkość rosyjskiego przywozu jest wystarczająca, aby przedstawić w sposób reprezentatywny, czy obecnie dumping ma miejsce i czy będzie on się utrzymywał, jeżeli środki zostaną uchylone. Wielkość przywozu z Białorusi mogłaby również zostać uznana za reprezentatywną, gdyż osiągnęła 1,2 % spożycia we Wspólnocie. W takich okolicznościach nie było konieczne zbadanie, czy istnieje prawdopodobieństwo ponownego wystąpienia dumpingu na skutek przywozu pochodzącego z tych dwóch krajów w przypadku uchylenia środków. Ukraina nie dokonywała wywozu w okresie badanym, dlatego postępowanie miało na celu ustalenie, czy istnieje prawdopodobieństwo ponownego wystąpienia dumpingu, jeżeli środki zostaną uchylone.

4.2. KRAJ ANALOGICZNY

(22) W celu ustalenia, czy dumping będzie nadal występował lub wystąpi ponownie, wartość normalna musiała być, zgodnie z art. 2 ust. 7 rozporządzenia podstawowego, oparta na informacjach uzyskanych we właściwym państwie trzecim o gospodarce rynkowej. W zawiadomieniu o wszczęciu zaproponowano Kanadę jako właściwy kraj analogiczny.

(23) Żadna ze stron nie sprzeciwiła się wyborowi Kanady na kraj analogiczny. Zarówno IPC, jak i Europejskie Stowarzyszenie Importerów Nawozów (EFIA), zgodziły się na wybór Kanady jako kraju analogicznego, pod warunkiem że w celu określenia wartości normalnej uwzględnione będą raczej kopalnie położone w Saskatchewan, a nie w New Brunswick. IPC zażądało również, aby przy określaniu wartości normalnej kopalnia Patience Lake w Saskatchewan nie była brana pod uwagę.

(24) Obie strony utrzymywały, że kopalnie, o których wyłączenie wnioskowano, różnią się pod względem wielkości, warunków geologicznych złóż oraz metod wydobycia i produkcji od tych istniejących na Białorusi, w Rosji i na Ukrainie, które są bardzo podobne do kopalń w Saskatchewan. Ponadto utrzymywano, że kopalnia w New Brunswick jest położona o wiele bliżej swoich klientów niż porty załadunku wykorzystywane przy wywozie potażu z Białorusi i Rosji, co w szczególności powoduje, że koszty transportu nie są porównywalne.

(25) Postępowanie potwierdziło, że Kanada może być traktowana jako kraj analogiczny, ponieważ:

a) Kanada była głównym producentem i eksporterem potażu na świecie, wyprzedzając Białoruś, Rosję i Ukrainę;

b) północnoamerykański rynek krajowy przedmiotowego produktu podlegał normalnym warunkom konkurencji;

c) proces produkcji i dostęp do surowców były, w znacznym stopniu, zbliżone w Kanadzie i w zainteresowanych krajach;

d) Kanadę uwzględniano w poprzednich postępowaniach.

(26) W odniesieniu do argumentów przedstawionych przez IPC i EFIA, dotyczących wyłączenia niektórych kopalń, można sformułować następujące uwagi:

a) Ponieważ potaż jest faktycznie towarem i określenie jego normalnej wartości opiera się na cenach z praktycznie wszystkich kopalń działających na otwartym i konkurencyjnym rynku północnoamerykańskim, wszelkie różnice w warunkach wydobycia lub wszelkie inne brane pod uwagę czynniki, w jednej poszczególnej kopalni lub regionie, nie wywierają istotnego wpływu na wartość normalną;

b) Kwestia poruszona przez IPC dotycząca różnic między odległościami kopalni w New Brunswick od rynku krajowego ich produktów w Kanadzie a odległościami białoruskich i rosyjskich kopalń od ich portów wywozu nie jest istotna, gdyż wartość normalna oraz cena eksportowa porównywane są, zgodnie z art. 2 ust. 10 podstawowego rozporządzenia, na tym samym poziomie, tj. loco kopalnia. Ponadto kopalnia w New Brunswick stanowi wyłącznie małą część sprzedaży branej pod uwagę w celu określenia wartości normalnej, a zatem wpływ czynnika odległości, jeżeli taki istnieje, byłby osłabiony przez wielkość branej pod uwagę łącznej sprzedaży (patrz motyw 36).

(27) Na skutek tego obliczenia oparto na kompletnych odpowiedziach na kwestionariusz, otrzymanych od wszystkich trzech kanadyjskich spółek. Dane te, odnoszące się do kopalni położonych w New Brunswick i Saskatchewan, zostały w pełni zweryfikowane w siedzibach przedsiębiorstw w Kanadzie.

4.3. ROSJA I BIAŁORUŚ

(28) W trakcie badania, czy istnieje prawdopodobieństwo utrzymania się dumpingu z Rosji lub Białorusi w przypadku zniesienia środków, konieczna jest weryfikacja, czy dumping istniał w trakcie badanego okresu i czy jest prawdopodobne, aby wszelki dumping tego rodzaju był kontynuowany.

4.3.1. **Wartość normalna**

(29) Wartość normalna została obliczona na podstawie danych wszystkich współpracujących spółek kanadyjskich. Pod tym względem całkowita sprzedaż potażu przez spółki współpracujące na rynku kanadyjskim była uważana za reprezentatywną.

(30) Ostatecznie zbadano, czy odpowiednia sprzedaż mogła zostać uznana za dokonaną w ramach zwykłego obrotu handlowego przez rozważenie proporcji sprzedaży z zyskiem produktów tej kategorii.

(31) Ponieważ wielkość standardowego potażu sprzedanego po cenach netto równych lub wyższych niż koszty produkcji (sprzedaż z zyskiem) stanowiła więcej niż 80 % całkowitej wielkości sprzedaży produktów tej kategorii i ponieważ średnia ważona cena była wyższa niż średnia ważona kosztów produkcji, wartość normalną oparto na rzeczywistej cenie na rynku północnoamerykańskim dla Rosji, obliczonej jako średnia ważona cen całości sprzedaży standardowego potażu dokonanej przez wszystkie spółki w okresie badanym, nawet tych nieprzynoszących zysku.

4.3.2. **Cena eksportowa**

(32) IPC było jedynym eksporterem współpracującym w trakcie postępowania. Wielkość wywozu podana przez IPC rzeczywiście pokrywa się z danymi Eurostatu, zebranymi jak wyjaśniono w ppkt 6.2.1. Dlatego, zarówno w przypadku Białorusi, jak i Rosji, ceny eksportowe zostały oszacowane na podstawie informacji dostarczonych przez IPC.

(33) IPC sprzedawało produkt na rynku wspólnotowym częściowo za pośrednictwem dwóch powiązanych z nim importerów, Ferchimexu, z siedzibą w Belgii i Belarusu, z siedzibą w Austrii, a częściowo bezpośrednio niezależnym klientom.

(34) We wszystkich przypadkach gdy wywozu potażu dokonywano do niezależnych klientów we Wspólnocie, cenę eksportową ustalano zgodnie z art. 2 ust. 8 rozporządzenia podstawowego, tj. w oparciu o ceny eksportowe rzeczywiście zapłacone lub należne. W przypadku gdy wywozu dokonywano do powiązanej strony, cenę eksportową konstruowano na podstawie art. 2 ust. 9 rozporządzenia podstawowego, tj. na podstawie ceny, po której przywożone produkty były pierwotnie odsprzedawane niezależnym nabywcom. W takich przypadkach, w celu ustalenia wiarygodnej ceny eksportowej na poziomie granicy Wspólnoty, dokonano dostosowania wszystkich kosztów powstałych między przywozem a odsprzedażą oraz osiągniętych zysków. Wobec braku innych informacji marża zysku wynosząca 5 % zastosowana w poprzednim postępowaniu została uznana za uzasadnioną, uwzględniając funkcje pełnione przez powiązanych importerów.

(35) W okresie badanym praktycznie całość potażu wywiezionego do Wspólnoty przez IPC została wprowadzona na rynek wspólnotowy w ramach procedury uszlachetniania czynnego, w konkurencji z potażem wyprodukowanym przez przemysł wspólnotowy.

4.3.3. **Porównanie**

(36) Ponieważ potaż jest towarem występującym luzem, którego koszty transportu stanowią dużą część ceny sprzedaży, i z uwagi na znaczną odległość białoruskich i rosyjskich kopalni od najbliższego portu lub granicy, zdecydowano, że porównanie powinno być dokonane na podstawie ceny loco kopalnia, tak jak w poprzednim postępowaniu.

(37) Do celów zapewnienia obiektywnego porównania wartości normalnej z ceną eksportową, zgodnie z art. 2 ust. 10 rozporządzenia podstawowego, w formie dostosowań dokonano należytych korekt różnic wpływających na porównywalność cen, zgodnie z art. 2 ust. 10 rozporządzenia podstawowego.

i) *Dostosowania wartości normalnej*

(38) IPC przedstawiło niektóre uwagi dotyczące różnic jakości i warunków wydobycia między Białorusią i Rosją a Wspólnotą i Kanadą. Jednakże nie zgłoszono żadnych roszczeń o dostosowanie i nie wyliczano żadnych zarzucanych różnic. Ponadto większość wspomnianych elementów była już uwzględniona w trakcie poprzedniego postępowania, w toku którego ustalono, że jakiekolwiek dostosowania ze względu na porównywalne warunki naturalne byłyby niekorzystne dla kopalni białoruskich i rosyjskich. Ponieważ zasadnicze okoliczności nie uległy istotnym zmianom od czasu poprzedniego postępowania, jak również z powyżej wymienionych powodów, nie były konieczne dostosowania wartości normalnej z powodu różnic fizycznych lub porównywalnych warunków naturalnych. Zapewniono dostosowania ze względu na różnice w kosztach kredytów, w przypadku gdy było to uzasadnione.

ii) *Dostosowania ceny eksportowej*

(39) Dokonano dostosowania ceny eksportowej ze względu na koszty transportu. Metodologia użyta do ustalenia kwoty dostosowania była taka sama, jak w poprzednim postępowaniu, tj. w odniesieniu do transportu na terenie Białorusi i Rosji zastosowano dane dotyczące kosztów transportu w Kanadzie, podczas gdy koszty transportu od granicy kraju producenta do granicy Wspólnoty, gdzie właściwe, zostały ustalone na podstawie kosztów przedstawionych przez IPC.

(40) IPC utrzymywało, że kwoty kosztów transportu przedstawione w odpowiedzi na kwestionariusz zostały bezpodstawnie zmniejszone. Istniała pewna sprzeczność między warunkami dostawy a kosztami transportu podanymi przez IPC. Jednakże z powodu nieprzedstawienia dowodów przez IPC niemożliwe było ustalenie, czy warunki dostawy lub wydatki związane z transportem zostały przedstawione prawidłowo. W każdym przypadku, nawet przyjmując najbardziej przychylne podejście wobec IPC, nie zmieniłoby to ustaleń dotyczących istnienia dumpingu. Ponadto należy przypomnieć, że w postępowaniu przeglądowym związanym z wygaśnięciem środków nie jest niezbędne obliczenie dokładnego marginesu dumpingu.

(41) Dokonano również dostosowania kosztów kredytów na podstawie informacji przedstawionych przez IPC.

4.3.4. **Margines dumpingu**

(42) Margines dumpingu został ustalony odpowiednio dla Białorusi, Rosji i Ukrainy. Średnią ważoną wartość normalną porównano ze średnią ważoną ceną eksportową do Wspólnoty.

i) *Białoruś*

(43) Nadal istniał znaczny dumping w odniesieniu do przywozu pochodzącego z Białorusi, wyrażony jako procentowy udział w cenie „CIF granica Wspólnoty", chociaż na poziomie trochę niższym, niż wykryty w toku poprzedniego postępowania.

ii) *Rosja*

(44) Stwierdzony margines dumpingu, wyrażony w formie procentowego udziału w cenie „CIF granica Wspólnoty", jest znacznie wyższy niż w poprzednim postępowaniu.

4.3.5. **Wniosek**

(45) W odniesieniu do przywozu z Białorusi i Rosji można wnioskować, że utrzymywał się znaczny dumping. Nie stwierdzono żadnych powodów, dla których w przypadku uchylenia środków antydumpingowych mogłoby nastąpić wstrzymanie dumpingu.

4.4. UKRAINA

(46) Tak jak w poprzednim postępowaniu, Ukraina nie współpracowała. Dane Eurostatu nie wykazały żadnego przywozu z tego kraju w okresie badanym, choć przywozu dokonywano w poprzednich latach. Na tej podstawie konieczne było zbadanie, czy dumping mógłby wystąpić ponownie w przypadku uchylenia środków. Żaden ukraiński producent nie współpracował. Dlatego też, zgodnie z art. 18 rozporządzenia podstawowego, ustalenia musiały być oparte na dostępnym stanie faktycznym. W tym kontekście należy zauważyć, że dowody wskazują na funkcjonowanie kopalni potażu na Ukrainie. Dowody te wskazują, że posiada ona znacznie mniejsze zdolności niż Rosja i Białoruś. Jednakże porównując zdolności kopalni ukraińskich ze spożyciem we Wspólnocie, potencjał wywozowy jest nadal znaczący. W odniesieniu do poziomu cen ewentualnego ukraińskiego przywozu należy zauważyć, że nie ma braku w dostawach potażu na rynek wspólnotowy. W związku z tym jeżeli nowy uczestnik chciałby wejść na rynek wspólnotowy, mógłby to uczynić jedynie stosując poziom cen niższy od cen stosowanych przez podmioty gospodarcze obecnie aktywne na tym rynku, co oznacza, że wystąpiłby dumping. Należy również zauważyć, że w przeszłości przywóz z Ukrainy odbywał się po cenach podobnych do cen ustalonych przez Rosję i Białoruś.

4.4.1. **Wniosek**

(47) Mając na uwadze powyższe i wobec braku innych przeciwstawnych dowodów, np. informacji o wykorzystaniu zdolności, wielkości wywozu i cenach w przypadku wywozu do innych państw trzecich, ustalono, że w przypadku uchylenia środków istnieje prawdopodobieństwo ponownego wystąpienia przywozu dumpingowego z Ukrainy.

5. **DEFINICJA PRZEMYSŁU WSPÓLNOTOWEGO**

(48) Postępowanie potwierdziło, że składający wniosek producenci wspólnotowi reprezentowali 99 % produkcji potażu we Wspólnocie i dlatego stanowią przemysł wspólnotowy w rozumieniu art. 4 ust. 1 i art. 5 ust. 4 rozporządzenia podstawowego.

6. ANALIZA SYTUACJI PRZEMYSŁU WSPÓLNOTOWEGO ORAZ RYNKU POTAŻU WE WSPÓLNOCIE

(49) Po pierwsze, należy stwierdzić, że dane odnoszące się do rentowności oraz inwestycji w okresie rozpatrywanym zostały obliczone na podstawie danych trzech producentów wspólnotowych: Cleveland Potash Limited, Comercial de Potasas, SA oraz Kali und Salz GmbH. Czwarty producent wspólnotowy, SCPA, był częściowo wyłączony z uwagi na wyjątkowe warunki swojej kopalni zależnej „Mines de potasse d'Alsace". Kopalnia będzie zamknięta za kilka lat z powodu wyczerpania zasobów potażu i zaprzestano tam inwestycji. Również system rachunkowości kopalni został uproszczony w taki sposób, że nie jest już możliwe obliczenie zarówno kosztów produkcji, jak i opłacalności wydobycia potażu w sposób umożliwiający na podsumowanie danych z innymi producentami wspólnotowymi. Jednakże na podstawie dostępnych informacji, jeżeli SCPA zostałoby wzięte pod uwagę, rentowność przemysłu wspólnotowego byłaby wyraźnie niższa, a inwestycje wykazałyby nawet bardziej drastyczną tendencję spadkową.

(50) Po drugie, należy zauważyć, że w ostatnich latach przywóz z zainteresowanych krajów następował niemal wyłącznie w ramach procedury uszlachetniania czynnego. Zgodnie ze stałą praktyką instytucji wspólnotowych uznano, że przywóz stanowi konkurencję dla przedmiotowego produktu przemysłu wspólnotowego, gdyż przywożony produkt jest przetwarzany we Wspólnocie przez producentów nawozów, kupujących surowce pochodzące z przemysłu wspólnotowego, wykorzystywane do produkcji nawozów złożonych przeznaczonych na wywóz. Dlatego wywóz ten wzięto pod uwagę w celu ustalenia spożycia we Wspólnocie, udziałów w rynku zainteresowanych krajów oraz w celu analizy cen potażu sprzedawanego przez zainteresowanych eksporterów.

6.1. SPOŻYCIE NA RYNKU WSPÓLNOTOWYM

(51) Całkowite spożycie potażu obliczono na podstawie połączonych sum:

a) wielkości sprzedaży potażu wyprodukowanego przez przemysł wspólnotowy na rynku wspólnotowym;

b) wielkości sprzedaży na rynku wspólnotowym nieskładających wniosków producentów wspólnotowych;

c) przywozu potażu do Wspólnoty z zainteresowanych krajów;

d) przywozu potażu do Wspólnoty ze wszystkich innych państw trzecich.

(52) Na tej podstawie spożycie zmniejszyło się z około 7 460 000 ton w 1994 r. do około 7 290 000 ton w okresie badanym; tj. spadło o średnio 2,3 %. Jednakże w okresie rozpatrywanym poziom spożycia ulegał wahaniom, jak przedstawiono w poniższej tabeli:

(w tysiącach ton)

	1994	1995	1996	1997	Okres badany
Spożycie we Wspólnocie	7 460	7 340	7 090	7 600	7 290

Źródło: Odpowiedzi na kwestionariusz przemysłu wspólnotowego, Eurostatu, krajowych urzędów statystycznych w Finlandii, Danii i Belgii.

6.2. PRZYWÓZ Z ZAINTERESOWANYCH KRAJÓW

6.2.1. **Wielkość przywozu**

(53) Wielkość przywozu potażu pochodzącego z Rosji zmniejszyła się z 397 000 ton w 1994 r. do 305 000 ton w okresie badanym, co jest równoznaczne ze zmniejszeniem o około 23 %. Wielkość przywozu pochodzącego z Białorusi zmniejszyła się z 137 000 ton w 1994 r. do 91 000 ton w okresie badanym, co jest równoznaczne ze zmniejszeniem o około 34 %. Ukraina dokonywała wywozu jedynie w latach 1994, 1995 i 1997 i wywóz ten charakteryzował się gwałtownie tendencją spadkową. Całkowity przywóz z zainteresowanych krajów w okresie rozpatrywanym zmniejszył się o około 32 %. Zmniejszenie to nie było jednakże stałe: całkowity przywóz z zainteresowanych krajów zmniejszał się do 1996 r., osiągając niski poziom 132 000 ton, po którym zaczął ponownie gwałtownie wzrastać, zwiększając się trzykrotnie do początku okresu badanego.

(54) Postępowanie wykazało, że wielkość przywozu przedstawiona przez IPC jest wyższa, niż dane Eurostatu, gdyż kilka Państw Członkowskich posiadających tylko jednego głównego importera, z powodu poufności, nie przekazało kompletnych danych. Na wniosek Państwa Członkowskie przekazały uzupełniające informacje. Na tej podstawie stwierdzono, że przywóz przedstawiony przez IPC nie różni się znacznie od danych Eurostatu.

(w tysiącach ton)

Przywóz	1994	1995	1996	1997	Okres badany
Rosja łącznie	397	175	122	190	305
Białoruś łącznie	137	113	11	51	91
Ukraina	49	15	0	1	0
Łącznie	583	303	132	243	396

Źródła: Eurostat oraz krajowe urzędy statystyczne w Finlandii, Danii i Belgii.

Ilości w tonach przywożone w ramach procedury uszlachetniania czynnego i ich udział procentowy w przywozie potażu do Wspólnoty w odniesieniu do każdego z krajów przedstawiał się następująco:

(w tysiącach ton)

Przywóz	1994	1995	1996	1997	1998
Rosja	61	159	115	178	284
% przywozu	*15*	91	94	93	93
Białoruś	34	52	11	51	91
% przywozu	25	46	100	100	100
Ukraina	35	15	0	1	0
% przywozu	72	100	*Niedostępne*	100	*Łącznie*
Niedostępne	131	226	126	230	375
% przywozu	22	75	95	95	95

(55) Powyższe tabele przedstawiają rozwój sytuacji podczas nakładania środków antydumpingowych. Podczas gdy udział przywozu w ramach procedury uszlachetniania czynnego w 1994 r. był mało znaczący, praktycznie całkowity przywóz w okresie badanym odbywał się w ramach wspomnianego systemu. Przywóz w ramach procedury uszlachetniania czynnego kontrolowany jest przez organy celne Państw Członkowskich, jak przewidziano w rozporządzeniu Rady (EWG) nr 2913/92 z dnia 12 października 1992 r. ustanawiającym Wspólnotowy Kodeks Celny ([1]). Obecne postępowanie nie ujawniło żadnych faktów mogących sugerować, że procedura uszlachetniania czynnego mogła być wykorzystywana do omijania środków. Należy również zauważyć, że towary przywożone w ramach tej procedury nie podlegają cłom antydumpingowym objętym przeglądem, co jest czynnikiem wyjaśniającym wzrost następujący pod koniec okresu rozpatrywanego.

6.2.2. **Udział w rynku**

(56) Udział w rynku przywozu z zainteresowanych krajów na rynek wspólnotowy zmniejszył się o 2,4 punktu procentowego w okresie rozpatrywanym. Jednakże zmniejszenie nie było stałe. Udział w rynku zmniejszył się z najwyższego poziomu 7,8 % w 1994 r., osiągając najniższy poziom 1,9 % w 1996 r. Po 1996 r. następował stały wzrost, aż do 5,4 % w okresie badanym.

([1]) Dz.U. L 302 z 19.10.1992, str. 1. Rozporządzenie ostatnio zmienione rozporządzeniem (WE) nr 955/1999 Parlamentu Europejskiego i Rady (Dz.U. L 119 z 7.5.1999, str. 1).

Udział rozpatrywanego przywozu w rynku, w %	1994	1995	1996	1997	Okres badany
Białoruś	1,8	1,5	0,2	0,7	1,2
Rosja	5,3	2,4	1,7	2,5	4,2
Ukraina	0,7	0,2	0	0	0
Łącznie	7,8	4,1	1,9	3,2	5,4

Źródło: Eurostat oraz krajowe urzędy statystyczne w Finlandii, Danii i Belgii.

6.2.3. **Kształtowanie się cen i polityka cenowa**

6.2.3.1. *Kształtowanie się cen przedmiotowego przywozu*

(57) W odniesieniu do kształtowania się cen przywozu w okresie rozpatrywanym, objętego postępowaniem, tendencje zostały ustalone z zastosowaniem danych Eurostatu, jak ustalono w akapicie 54.

Średnie ceny sprzedaży CIF z zainteresowanych krajów na rynek wspólnotowy kształtowały się następująco:

(w ECU/tonę)

Średnie ceny CIF sprzedaży potażu o zawartości K_2O większej niż 40 %, ale nieprzekraczającej 62 %	1994	1995	1996	1997	Okres badany
Białoruś	67,5	86,5	88,3	94,1	100,1
Rosja	83,1	71,7	74,4	79,4	85,8
Ukraina	83,6	89,9	–	88,0	–
Średnio	79,2	76,8	75,7	83,3	90,8

Źródło: Eurostat oraz krajowe urzędy statystyczne w Finlandii, Danii i Belgii.

(w ECU/tonę)

Średnie ceny CIF sprzedaży potażu o zawartości K_2O większej niż 62 %	1994	1995	1996	1997	Okres badany
Rosja	–	89,9	93,8	96,7	101,5

Źródło: Eurostat oraz krajowe urzędy statystyczne w Finlandii, Danii i Belgii.

(58) Średni wzrost cen potażu o zawartości K_2O większej niż 40 %, ale nieprzekraczającej 62 %, z zainteresowanych krajów wynosi 14,6 % w okresie rozpatrywanym. Podczas gdy ceny białoruskie znacznie wzrosły, przewyższając ceny potażu pochodzenia rosyjskiego, ceny rosyjskie pozostały względnie niskie. W okresie badanym nie dokonywano przywozu potażu pochodzącego z Ukrainy.

(59) Potaż o zawartości K_2O większej niż 62 % przywożony był jedynie z Rosji. Średnia cena zwiększyła się o 12,9 % z 89,9 ECU/tonę w 1995 r. do 101,5 ECU/tonę w okresie badanym.

6.2.3.2. *Polityka cenowa*

(60) Cła antydumpingowe obowiązywały przez trzy lata. W tym czasie niewielka część przywozu pochodzącego z zainteresowanych krajów była dokonana z przeznaczeniem do swobodnego obrotu. Przywóz w większości dokonywany był w ramach procedury uszlachetniania czynnego. Przedstawiciele IPC twierdzili, że, z uwagi na szczególny charakter procedury uszlachetniania czynnego, musieli sprzedawać swój produkt po cenach niższych niż producenci wspólnotowi. Argument ten został rozpatrzony, jednakże nie stwierdzono niezbitych dowodów na jego poparcie.

(61) W trakcie badania polityki cenowej ceny podane przez eksporterów odnośnie do każdej sprzedaży niezależnemu klientowi oraz do każdej odsprzedaży za pośrednictwem powiązanych importerów były uśredniane w okresie badanym dla dwóch głównych kategorii jakości potażu zgodnie z jego pochodzeniem: Białoruś i Rosja. Ceny te były cenami zafakturowanymi netto, bez opłaconego cła, i równe cenom uwzględniającym dostawę, ze względu na bliskość klientów do portów wyładunku. Zostały one porównane na poziomie wspólnotowym ze średnimi ważonymi cenami zafakturowanymi wszystkich producentów wspólnotowych dla dwóch wymienionych kategorii jakości potażu.

(62) W ten sposób ustalono, że ceny IPC były niższe niż ceny przemysłu wspólnotowego o średnio więcej niż 10 %. Bardziej szczegółowo, ceny potażu pochodzenia rosyjskiego były niższe o około 20 %, a potażu pochodzenia białoruskiego o 5 %.

6.3. SYTUACJA GOSPODARCZA PRZEMYSŁU WSPÓLNOTOWEGO

(63) Należy zauważyć, że prognozy przemysłu wspólnotowego na lata 1999 i 2000 oparte były na założeniu, że środki będą utrzymane.

6.3.1. **Produkcja**

(64) Produkcja potażu we Wspólnocie spadała w całym rozpatrywanym okresie z wyjątkiem 1996 r., w którym nastąpił niewielki wzrost. Produkcja zmniejszyła się z około 7 779 000 ton do około 7 026 000 ton z następujących powodów: 1) stopniowego wyczerpywania się rudy we francuskiej kopalni; 2) zamknięcia kilku nierentownych kopalni w Niemczech i Hiszpanii; oraz 3) anomalii geologicznych w kopalni jednego z producentów wspólnotowych w 1997 r. i w okresie badanym. W latach 1999 i 2000 przemysł wspólnotowy przewidywał zwiększenie produkcji i osiągnięcie w 2000 r. poziomu z 1997 r.

Dane produkcji potażu we Wspólnocie były następujące:

(w tysiącach ton)

	1994	1995	1996	1997	Okres badany
Produkcja	7 779	7 428	7 541	7 368	7 026

Źródło: Odpowiedzi na kwestionariusz przemysłu wspólnotowego.

6.3.2. **Zdolność produkcyjna**

(65) Zdolność produkcyjna przemysłu wspólnotowego zmniejszyła się z około 10 000 000 ton w 1994 r. do około 9 300 000 ton w okresie badanym. Jedynie w 1996 r. nastąpiło niewielkie zwiększenie zdolności produkcyjnej w porównaniu z rokiem poprzednim. W latach 1999 i 2000 oczekuje się, że przemysł wspólnotowy, z powodu postępującego wyczerpywania się rudy we francuskiej kopalni, nawet bardziej zmniejszy swoją zdolność, do poziomu około 8 500 000 ton w 2000 r.

Dane łącznej zdolności produkcyjnej potażu były następujące:

(w tysiącach ton)

	1994	1995	1996	1997	Okres badany
Zdolność	9 996	9 414	9 472	9 403	9 293

Źródło: Odpowiedzi na kwestionariusz przemysłu wspólnotowego.

6.3.3. **Wykorzystanie zdolności produkcyjnej**

(66) Wykorzystanie zdolności produkcyjnej przemysłu wspólnotowego zwiększało się w latach 1994–1996, ale zaczęło zmniejszać się w 1997 r., głównie dlatego, że francuski producent, z powodu zmniejszania się zapasów rudy, nie był już w stanie produkować potażu na poziomie maksymalnego wykorzystania zdolności maszyn przetwarzających rudę. Jednakże w latach 1999 i 2000 przemysł wspólnotowy oczekuje poprawy stopnia wykorzystania swoich zdolności do poziomu 86 % w 2000 r., wraz z utratą zdolności produkcyjnej we Francji.

W szczególności wykorzystanie zdolności produkcyjnej przemysłu wspólnotowego w zakresie potażu przez rozwijało się następująco:

(%)

	1994	1995	1996	1997	Okres badany
Wykorzystanie zdolności produkcyjnej	77,8	78,9	79,6	78,4	75,6

Źródło: Odpowiedzi na kwestionariusz przemysłu wspólnotowego.

6.3.4. **Wielkość sprzedaży**

Wielkość sprzedaży klientom niepowiązanym potażu wyprodukowanego przez przemysł wspólnotowy zmniejszyła się z około 5 530 000 ton w 1994 r. do około 5 260 000 ton w okresie badanym. Wielkość sprzedaży zwiększyła się znacznie między 1996 a 1997 r., ale zmniejszyła się ponownie w okresie badanym. Jednakże do końca 2000 r. Wspólnota oczekuje zwiększenia wielkości sprzedaży do poziomu z 1997 r. W szczególności wielkość sprzedaży przemysłu wspólnotowego na rynku wspólnotowym rozwijała się następująco:

(w tysiącach ton)

	1994	1995	1996	1997	Okres badany
Wielkość sprzedaży przemysłu wspólnotowego	5 530	5 452	5 415	5 750	5 261

Źródło: Odpowiedzi na kwestionariusz przemysłu wspólnotowego

6.3.5. **Udział w rynku**

(67) Udział przemysłu wspólnotowego w rynku zmniejszył się z 74,1 % w 1994 r. do 72,2 % w okresie badanym: spadek o około 2 punkty procentowe. W tym okresie jego udział w rynku zwiększał się do 1996 r., po czym zaczął się zmniejszać, osiągając poziom z okresu badanego.

W szczególności udział przemysłu wspólnotowego w rynku rozwijał się następująco:

(%)

	1994	1995	1996	1997	Okres badany
Udział przemysłu wspólnotowego w rynku	74,1	74,3	76,4	75,6	72,2

Źródło: Odpowiedzi na kwestionariusz z przemysłu wspólnotowego, Eurostatu oraz krajowych urzędów statystycznych w Finlandii, Danii i Belgii.

6.3.6. **Rozwój cen**

(68) Postępowanie wykazało, że średnia cena sprzedaży producentów wspólnotowych najczęściej sprzedawanej klasy standardowego potażu (o zawartości K_2O większej niż 40 % i nieprzekraczającej 62 %) wzrosła z 90,1 ECU/tonę w 1994 r. do 104,2 ECU/tonę w okresie badanym. Wzrost wyniósł 15,6 %. Jednakże ceny potażu o zawartości K_2O większej niż 62 % spadły z 137,7 ECU/tonę w 1994 r. do 122,0 ECU/tonę w okresie badanym. Spadek wyniósł 11,4 %. Spadek ceny zbiegł się ze znacznym wzrostem wielkości sprzedaży produktu danej kategorii jakości przez przemysł wspólnotowy w okresie rozpatrywanym. Większe zamówienia spowodowały oszczędności skali, dlatego klienci odnieśli korzyści wynikające z niższych cen średnich.

(69) W czasie ogólnej tendencji zwyżkowej cen sprzedaży standardowego potażu o zawartości K_2O większej niż 40 % i nieprzekraczającej 62 % między 1994 r. a okresem badanym, ceny tymczasowo spadły w 1997 r., a następnie wzrosły o 7,9 % w okresie badanym. Według prognoz przemysłu wspólnotowego w latach 1999 i 2000 oczekuje się kontynuacji pozytywnej tendencji cen sprzedaży potażu o zawartości K_2O większej niż 40 % i nieprzekraczającej 62 % oraz niewielkiego spadku ceny potażu o zawartości K_2O większej niż 62 %.

Średnie ceny sprzedaży potażu przez przemysł wspólnotowy na rynku wspólnotowym rozwijały się następująco:

(ECU/tonę)

Średnia cena sprzedaży	1994	1995	1996	1997	Okres badany
Standardowy potaż o zawartości K_2O większej niż 40 % i nieprzekraczającej 62 %	90,1	96,8	101,6	96,6	104,2
Standardowy potaż o zawartości K_2O większej niż 62 %	137,7	138,7	134,8	123,2	122,0

Źródło: Odpowiedzi na kwestionariusz przemysłu wspólnotowego

6.3.7. **Rentowność**

(70) Do celów analizy rentowności przemysłu wspólnotowego oraz stosując się do ustalonej praktyki uwzględniono również dochody ze sprzedaży niektórych produktów ubocznych produkcji potażu. Należy również wspomnieć, że francuski producent, SCPA, został wyłączony z obliczania rentowności przemysłu wspólnotowego z powodów wymienionych w motywie 49.

(71) Rentowność przemysłu wspólnotowego, wyrażona jako procent sprzedaży netto, zwiększyła się w okresie rozpatrywanym od średniej ważonej straty 1,0 % w 1994 r. do 3,3 % zysku w okresie badanym. Należy zauważyć, że rentowność ulegała równomiernej poprawie z wyjątkiem roku 1997, gdy zysk spadł prawie do zera. W latach 1999 i 2000 oczekuje się kontynuacji spadku poziomu rentowności przemysłu wspólnotowego, co uważa się za normalne w charakteryzującym się zwiększonym ryzykiem przemyśle górniczym, jak w przypadku potażu. Rentowność przemysłu wspólnotowego na rynku potażu we Wspólnocie rozwijała się następująco:

(%)

	1994	1995	1996	1997	Okres badany
Współczynnik rentowności	– 1,0	– 0,5	1,5	0,1	3,3

Źródło: Odpowiedzi na kwestionariusz przemysłu wspólnotowego.

6.3.8. **Zatrudnienie**

(72) Zatrudnienie w przemyśle wspólnotowym zmniejszyło się z 8 460 pracowników w 1994 r. do 6 936 pracowników w okresie badanym, spadek o 18,0 %. Spodziewany jest dalszy spadek liczby pracowników w latach 1999 i 2000 z powodu zbliżającego się zamknięcia kopalni francuskiej. Sytuacja zatrudnienia w przemyśle wspólnotowym rozwijała się następująco:

Personel zatrudniony przy produkcji potażu	1994	1995	1996	1997	Okres badany
Pracownicy	8 460	7 919	7 296	7 213	6 936

Źródło: Odpowiedzi na kwestionariusz przemysłu wspólnotowego.

6.3.9. **Zapasy**

(73) Zapasy końcowe potażu producentów wspólnotowych zmniejszyły się z 560 000 ton w 1994 r. do 469 000 ton w okresie badanym, co odpowiada spadkowi o około 16 %. Zapasy końcowe zwiększały się stale od 1994 r. do 1996 r., lecz spadły znacznie w 1997 r., aby umiarkowanie wzrosnąć ponownie w okresie badanym.

Zapasy końcowe potażu przemysłu wspólnotowego rozwijały się następująco:

(w tysiącach ton)

	1994	1995	1996	1997	Okres badany
Zapasy końcowe	560	614	903	415	469

Źródło: Odpowiedzi na kwestionariusz przemysłu wspólnotowego.

6.3.10. **Inwestycje**

(74) Całkowite inwestycje przemysłu wspólnotowego zmniejszyły się z około 87,7 milionów ECU w 1994 r. do około 52,9 milionów ECU w okresie badanym, spadek o około 40 %. Między 1994 r. a 1995 r. inwestycje zwiększyły się wskutek procesu modernizacji kopalń jednego z głównych producentów wspólnotowych. Przewiduje się, że w latach 1999 i 2000 przemysł wspólnotowy rozpocznie ponownie większe inwestycje, a prognozowany poziom inwestycji w 2000 r. ma przekroczyć dane z 1996 r. Należy również wspomnieć, że francuski producent, SCPA, został wyłączony z oceny inwestycji przemysłu wspólnotowego z powodów wymienionych w motywie 49. Inwestycje przemysłu wspólnotowego przedstawiały się następująco:

(w tysiącach ECU)

	1994	1995	1996	1997	Okres badany
Inwestycje	87 722	113 809	84 201	63 908	52 882

Źródło: Odpowiedzi na kwestionariusz przemysłu wspólnotowego.

6.4. WIELKOŚĆ PRZYWOZU I CENY IMPORTOWE W PRZYPADKU INNYCH PAŃSTW TRZECICH

(75) Wielkość przywozu potażu z innych państw trzecich wzrosła w okresie rozpatrywanym z około 1 348 000 ton w 1994 r. do około 1 566 000 ton w okresie badanym. Jest to równoważne ze zwiększeniem o około 16,2 %. Główny udział we wzroście przypisywany jest przywozowi z Izraela.

(w tysiącach ton)

	1994	1995	1996	1997	Okres badany
Przywóz z innych państw trzecich	1 348	1 552	1 495	1 555	1 566

Źródło: Eurostat.

(76) Udział w rynku przywozu z innych państw trzecich wzrósł z 17,9 % w 1994 r. do 21,0 % w 1995 r. i pozostał następnie względnie stabilny, osiągając poziom 21,4 % na końcu okresu badanego.

(77) Średnia cena sprzedaży w przywozie z innych państw trzecich została uwzględniona w celu wykazania tendencji cenowych w okresie rozpatrywanym. Według Eurostatu średnia cena sprzedaży w odniesieniu do tego przywozu zwiększała się równomiernie od 96,5 ECU/tonę w 1994 r. do 120,5 ECU/tonę w 1997 r. Następnie cena spadła do 112,3 ECU/tonę w okresie badanym. Odpowiada to zwiększeniu o 16,4 % w okresie rozpatrywanym.

Szczegółowo rozwój przebiegał następująco:

(w ECU/tonę)

	1994	1995	1996	1997	Okres badany
Średnia cena przywozu z innych państw trzecich	96,5	101,8	104,3	120,5	112,3

Źródło: Eurostat.

6.5. DZIAŁALNOŚĆ EKSPORTOWA PRZEMYSŁU WSPÓLNOTOWEGO

(78) Z uwagi na fakt, że produkcja wymieniona w ppkt 6.3.1 jest przeznaczona do sprzedaży zarówno wewnątrz Wspólnoty, jak i poza Wspólnotą, przeanalizowano również wywóz potażu przez przemysł wspólnotowy do państw trzecich. Analiza wykazała, że wywóz wyniósł 2 314 000 ton w 1994 r. w porównaniu z 1 658 000 ton w okresie badanym. Wywóz wykazywał tendencję zniżkową z wyjątkiem 1997 r., gdy wywóz wzrósł w porównaniu z rokiem poprzednim. Całkowity spadek wywozu wyniósł 28,3 % w okresie badanym. W latach 1999 i 2000 przemysł wspólnotowy spodziewa się dokonać wywozu nieco mniej niż w okresie badanym. Tendencja spadkowa może być wytłumaczona faktem, że, jak wyjaśniono dalej w ppkt 7.3, zainteresowane kraje znacznie zwiększyły swoje działania marketingowe na rynkach trzecich innych niż Wspólnota po wejściu w życie we Wspólnocie środków antydumpingowych dotyczących przywozu potażu pochodzącego z zainteresowanych krajów. W konfrontacji z ostrą konkurencją cenową przemysł wspólnotowy nie był w stanie dostarczyć na rynki państw trzecich tych samych ilości potażu, co wcześniej.

Szczegółowo rozwój w okresie rozpatrywanym przebiegał następująco:

(w tysiącach ton)

	1994	1995	1996	1997	Okres badany
Wielkość sprzedaży na wywóz przez przemysł wspólnotowy	2 314	1 815	1 671	1 947	1 658

Źródło: Odpowiedzi na kwestionariusz przemysłu wspólnotowego.

6.6. WNIOSEK

(79) Kształtowanie się różnych wskaźników ekonomicznych przemysłu wspólnotowego w okresie badanym było zróżnicowane. Po nałożeniu środków łączonych (ustalone opłaty celne oraz cena minimalna) w 1994 r. sytuacja przemysłu wspólnotowego uległa poprawie. Czynniki ekonomiczne, takie jak średnia cena sprzedaży za tonę produktu najczęściej sprzedawanej kategorii jakości, wielkość zapasów i rentowność wykazały pozytywny rozwój.

(80) Średnie ceny sprzedaży dla standardowej kategorii jakości potażu o zawartości K_2O większej niż 40 % i nieprzekraczającej 62 % rzeczywiście wzrosły o 15,6 % w okresie rozpatrywanym. Po drugie, wielkość zapasów zmniejszyła się od 1996 r.: wskaźnik poprawy zapotrzebowania na rynku. Po trzecie, po dwóch latach strat, sprzedaż przemysłu wspólnotowego stała się rentowna ponownie od 1996 r. Jest oczywiste, że stało się tak z powodu wzrostu cen sprzedaży, co było możliwe po wprowadzeniu bardziej skutecznych środków antydumpingowych w 1994 r.

(81) Niemniej jednak analiza wykazuje również, że ten pozytywny rozwój nie obejmuje wszystkich wskaźników oraz że, w szczególności po 1996 r., utrzymywała się tendencja spadkowa. Wielkość produkcji, wydajność, wykorzystanie zdolności, udział w rynku, wielkość sprzedaży, zatrudnienie i inwestycje nie rozwijały się pomyślnie.

(82) Wielkość sprzedaży przemysłu wspólnotowego zmniejszyła się o 4,9 % w okresie rozpatrywanym. Wielkość produkcji i wydajność zmniejszyły się odpowiednio o 9,7 % i 7,0 %, prowadząc do zmniejszenia o 2,2 punktu procentowego wykorzystania zdolności. Ponadto inwestycje przemysłu wspólnotowego spadły gwałtownie o 39,7 % w tym samym czasie, gdy należało zmniejszyć liczbę zatrudnionych o 18,0 %.

(83) Jak wspomniano wcześniej, spożycie potażu we Wspólnocie zmniejszyło się o około 2,3 %, osiągając najniższy poziom w 1996 r. Przemysł wspólnotowy stracił 1,9 % rynku wspólnotowego; zainteresowane kraje straciły 2,4 %, podczas gdy inne państwa trzecie, w szczególności Izrael, zyskały 3,4 %. Jednakże od 1996 r. przemysł wspólnotowy stracił więcej niż 4 % rynku wspólnotowego; zainteresowane kraje zyskały 3,5 %, podczas gdy udział innych państw trzecich pozostał praktycznie bez zmian. Dlatego można wnioskować, że przywóz z innych państw trzecich nie miał znaczącego wpływu na sytuację gospodarczą przemysłu wspólnotowego między 1996 r. a końcem okresu badanego.

(84) Średnie ceny przemysłu wspólnotowego i zainteresowanych krajów zwiększyły się w podobny sposób (z wyjątkiem standardowego potażu o zawartości K_2O większej niż 62 %) jak przedstawiono w motywach 57 i 69. To samo dotyczy innych państw trzecich. Jednakże ceny z zainteresowanych krajów pozostawały najniższe, szczególnie w przypadku potażu pochodzenia rosyjskiego, wpływając negatywnie na wielkość sprzedaży, udział w rynku i rentowność przemysłu wspólnotowego, pomimo ograniczonego przywozu pochodzącego ze wspomnianych państw trzecich.

(85) Ostatecznie rozważono wpływ zmniejszającej się sprzedaży na wywóz. Sprzedaż na wywóz, stanowiąca 24 % łącznej sprzedaży przez przemysł wspólnotowy w okresie badanym, zmniejszyła się o 28,3 % podczas rozpatrywanego okresu z powodu ostrej konkurencji na rynkach państw trzecich. Pomimo że taki rozwój może częściowo wyjaśnić szczególnie negatywny rozwój produkcji przemysłu wspólnotowego, nie jest to wystarczające do wyjaśnienia ogólnej negatywnej tendencji.

Ostatecznie postępowanie ustaliło, że, pomimo iż sytuacja przemysłu wspólnotowego uległa nieznacznej poprawie, niektóre czynniki ekonomiczne nie rozwijały się wystarczająco korzystnie, a przemysł wspólnotowy pozostaje podatny na ewentualne ponowne wystąpienie szkodliwego dumpingu w przypadku zezwolenia na wygaśnięcie środków.

7. **PRAWDOPODOBIEŃSTWO PONOWNEGO WYSTĄPIENIA SZKODY**

7.1. RYNKI KRAJOWE ZAINTERESOWANYCH KRAJÓW

(86) Zainteresowane kraje posiadają ogromne rezerwy surowcowe potażu. Jednak spożycie krajowe potażu na Białorusi i w Rosji załamało się w pierwszej połowie lat 90. i pozostawało na niskim poziomie w okresie rozpatrywanym. Sprzedaż krajowa w tych dwóch krajach zwiększyła się o około 6 % w okresie badanym, w porównaniu do roku 1994. Nadal stanowiły one mniej niż jedną czwartą odnośnej produkcji potażu. Nie ma podstaw do stwierdzenia, że popyt na rynku krajowym Ukrainy mógłby kształtować się inaczej.

7.2. WYWÓZ W RAMACH PROCEDURY USZLACHETNIANIA CZYNNEGO

(87) Analiza cen sprzedaży na wywóz w ramach procedury uszlachetniania czynnego została dokonana w celu oszacowania, jak mogłyby kształtować się ceny importowe w przypadku zezwolenia na wygaśnięcie środków antydumpingowych. Jak podano w akapicie 62, ceny IPC we Wspólnocie, notowane prawie wyłącznie zgodnie z procedurą uszlachetniania czynnego, podcinają znacząco ceny sprzedaży przemysłu wspólnotowego o średnio więcej niż 10 %.

7.3. WYWÓZ DO PAŃSTW TRZECICH PRZEZ ZAINTERESOWANE KRAJE

(88) Rozwój wywozu zainteresowanych krajów do Wspólnoty i ich udział w rynku wspólnotowym opisano w ppkt 6.2.

(89) Rozwój wielkości wywozu z Białorusi i Rosji na główne rynki inne niż wspólnotowy przeanalizowano również na podstawie odpowiedzi na kwestionariusz oraz późniejszych uwag IPC. Produkcja Ukrainy nie jest sprzedawana za pośrednictwem IPC i nie uzyskano żadnych informacji na temat ukraińskiego wywozu do państw trzecich, ponieważ ukraińscy producenci eksportujący nie współpracowali w postępowaniu. W okresie badanym głównym rynkiem eksportowym Białorusi i Rosji były Chiny, gdzie przywóz zwiększył się o około 87 % w okresie rozpatrywanym. Drugim największym rynkiem była Brazylia, która w okresie badanym dokonywała przywozu około 34 razy więcej potażu z Białorusi i Rosji niż w 1994 r. Stany Zjednoczone Ameryki oraz Norwegia były trzecim i czwartym największym rynkiem o imponującym wzroście wielkości przywozu, co jest widoczne w poniższej tabeli. Japonia i inne mniejsze rynki ogólnie nieznacznie zmniejszyły swój przywóz z tych dwóch krajów w okresie rozpatrywanym.

(90) Norwegia, która ma duże zapotrzebowanie, ale nie ma producentów potażu, w 1994 r. prawie wcale nie dokonywała przywozu z Białorusi i Rosji. Od czasu nałożenia przez Wspólnotę skutecznych, łączonych środków antydumpingowych przeciwko potażowi z zainteresowanych krajów, zmieniono kierunek wywozu z Białorusi i Rosji do Norwegii w takim zakresie, że udział zainteresowanych krajów w rynku Norwegii osiągnął 71,3 % ([1]) w okresie badanym, a wielkość sprzedaży Białorusi i Rosji w tym kraju przekroczyła łączną sprzedaż do Wspólnoty już w 1995 r. ([2]).

(91) Poniższa tabela, indeksowana z powodów poufności danych, pokazuje szczegółowy rozwój sprzedaży na wywóz z Białorusi i Rosji na rynki inne niż Wspólnota, w okresie rozpatrywanym.

(Indeks)

Wywóz z zainteresowanych krajów na rynki inne niż rynek wspólnotowy	1994	1995	1996	1997	Okres badany
Chiny	100	167	127	183	187
Brazylia	100	414	2 535	4 062	3 438
USA	100	104	103	157	157
Norwegia	100	3 833	5 750	5 383	4 933
Japonia	100	94	78	79	84
Inne	100	74	74	90	96
Łącznie	100	130	137	188	186

Źródło: Odpowiedzi na kwestionariusz z IPC

(92) W celu umożliwienia oszacowania znaczenia tego wywozu należy zauważyć, że wywóz z zainteresowanych krajów do Wspólnoty w okresie badanym w przybliżeniu pokrywa się z ich wywozem do Norwegii. Ponadto łączny wywóz dokonany przez zainteresowane kraje na rynki państw trzecich innych niż rynek wspólnotowy w przybliżeniu pokrywa się z łączną sprzedażą przemysłu wspólnotowego na rynku wspólnotowym.

([1]) Źródło: Międzynarodowe Stowarzyszenie Przemysłu Nawozowego.
([2]) Źródło: Odpowiedź na kwestionariusz z IPC.

(93) Porównanie cen wszystkich rodzajów potażu, łącznie z kosztami dostawy, wykazuje, że ceny sprzedaży do Norwegii, Brazylii i Japonii w okresie badanym były na wyższym poziomie, niż ceny sprzedaży do Wspólnoty. Poziom cen w Chinach był niższy w poprzednich latach, ale osiągnął poziom cen wspólnotowych w okresie badanym. Ceny eksportowe w przypadku Stanów Zjednoczonych Ameryki pozostawały systematycznie niższe niż ceny w przypadku Wspólnoty w okresie rozpatrywanym.

7.4. PRODUKCJA, WYDAJNOŚĆ, WYKORZYSTANIE ZDOLNOŚCI, ZAPASY I INWESTYCJE

(94) Informacje dotyczące powyższych wskaźników otrzymane zostały od dwóch współpracujących spółek w Rosji oraz od jednej na Białorusi. Ponieważ spółki ukraińskie nie współpracowały, nie uzyskano żadnej informacji, z wyjątkiem wydajności (277 000 ton rocznie), opublikowanej w ostatnim sprawozdaniu Międzynarodowego Stowarzyszenia Przemysłu Nawozowego.

(95) Jak wynika z poniższej tabeli, zdolność produkcyjna na Białorusi i w Rosji pozostała równomierna w okresie rozpatrywanym, osiągając łącznie 19 844 000 ton potażu, co stanowi około 33 % zdolności światowej i prawie trzykrotność wielkości spożycia wspólnotowego.

(w tysiącach ton)

Zdolność produkcyjna	1994	1995	1996	1997	Okres badany
Białoruś	9 077	9 077	9 077	9 077	9 077
Rosja	10 767	10 767	10 767	10 767	10 767
Łącznie	19 844	19 844	19 844	19 844	19 844

Źródło: Międzynarodowe Stowarzyszenie Przemysłu Nawozowego.

(96) Białoruś i Rosja zdołały zwiększyć swoją produkcję o 39 % w okresie rozpatrywanym. Jak wskazuje poniższa tabela (indeksowana z powodu poufności danych), wielkość produkcji zwiększała się w miarę równomiernie, tylko z jedną małą korektą zaniżającą w 1996 r.

(Indeks)

Rzeczywista produkcja	1994	1995	1996	1997	Okres badany
Białoruś	100	111	108	129	138
Rosja	100	113	106	137	140
Łącznie	100	112	107	133	139

Źródło: Odpowiedzi na kwestionariusz z IPC.

(97) Wraz ze zwiększeniem produkcji wykorzystanie zdolności producentów na Białorusi i w Rosji poprawiło się, lecz nadal pozostaje na wyjątkowo niskim poziomie, wciąż posiadając znaczny zakres niewykorzystanych zdolności. Poniższa tabela (indeksowana z powodu poufności danych) wskazuje, że stopień wykorzystania zdolności przez producentów poprawił się o 38 % w okresie rozpatrywanym.

(Indeks)

Wykorzystanie zdolności produkcyjnej	1994	1995	1996	1997	Okres badany
Białoruś	100	111	109	130	137
Rosja	100	116	108	139	142
Łącznie	100	112	107	133	138

Źródło: Odpowiedzi na kwestionariusz z IPC

(98) Nie ustalono wyraźnej tendencji w przypadku zapasów. Ogólnie poziom zapasów zmieniał się znacznie w okresie rozpatrywanym. Zapasy trzech producentów były na względnie niskim poziomie na końcu okresu badanego.

(99) Inwestycje Białorusi i Rosji w swoje kopalnie i fabryki potażu zwiększyły się o około 172 % w okresie rozpatrywanym. Tendencja wzrostowa była zakłócona tylko raz, w 1996 r., kiedy to poziom inwestycji obniżył się, ale w następnym roku inwestycje ponownie osiągnęły poziom 3,5-krotnie wyższy niż w 1996 r. Ponieważ zdolność nie została zwiększona, inwestycje te zostały prawdopodobnie wykorzystane na modernizację istniejących obiektów produkcyjnych.

7.5. WNIOSEK DOTYCZĄCY PRAWDOPODOBIEŃSTWA PONOWNEGO WYSTĄPIENIA SZKODLIWEGO DUMPINGU

(100) Pomimo iż Białoruś i Rosja zdołały zmienić kierunek części swojej sprzedaży z rynku wspólnotowego na inne rynki, takie jak Chiny i Brazylia, oraz uzyskały względnie korzystne ceny na niektórych z tych rynków, dostępne informacje wykazały, że stopień zdolności produkcyjnej oraz wykorzystania zdolności producentów na Białorusi i w Rosji pozostają na wyjątkowo niskim poziomie.

(101) Krajowe spożycie jest znacznie zmniejszone i nie oczekuje się zmiany tej sytuacji w przewidywanej przyszłości. Ponadto zyski możliwe do osiągnięcia na rynku wspólnotowym są o wiele bardziej atrakcyjne niż te, które można osiągnąć na rynku krajowym. Elementy te wskazują, że białoruskie i rosyjskie ceny eksportowe mogłyby być o wiele niższe, niż były w okresie badanym i nadal być atrakcyjne dla zainteresowanych eksporterów.

(102) Rynki alternatywne w odległych krajach muszą być mniej korzystne niż rynek wspólnotowy, który, będąc blisko, jest efektywny pod względem kosztów transportu statkiem lub koleją. Ponadto klienci we Wspólnocie tradycyjnie płacą za towary walutą w pełni wymienialną i z krótszym terminem płatności. Pomimo iż poziom cen na niektórych rynkach, jak Brazylia, jest wyższy niż we Wspólnocie, należy zauważyć, że koszty frachtu z zainteresowanych krajów do miejsca przeznaczenia są o wiele wyższe niż do Wspólnoty. Sprzedaż na rynek wspólnotowy jest nawet bardziej atrakcyjna w porównaniu ze sprzedażą do Stanów Zjednoczonych Ameryki i Chin, które, łącznie z kosztami dostawy, uzyskują niższe ceny niż te we Wspólnocie. Norwegia służy za przykład kraju zachodnioeuropejskiego, położonego blisko zainteresowanych krajów, niestosującego cła na przywożony potaż. Norwegia jest obecnie prawie całkowicie zdominowana przez przywóz z zainteresowanych krajów. Przywóz ten dokonywany jest po nieco wyższych cenach niż przywóz w ramach procedury uszlachetniania czynnego do Wspólnoty, ale nadal wyraźnie poniżej cen producentów wspólnotowych.

(103) Dlatego ogromne rezerwy surowcowe, niskie wykorzystanie zdolności, niekorzystna sytuacja krajowa pod względem spożycia, wysokie koszty frachtu na alternatywne rynki, potrzeba zastosowania w pełni wymienialnej waluty oraz obecna sytuacja na rynku Norwegii wskazują, że możliwości wywozowe zainteresowanych krajów do Wspólnoty po niskich cenach są bardzo duże oraz że w razie braku środków istnieje prawdopodobieństwo ponownego wystąpienia szkodliwego dumpingu.

(104) W odniesieniu do Ukrainy, z powodu braku współpracy ze strony tego kraju, nie otrzymano żadnych informacji. Zgodnie z art. 18 rozporządzenia podstawowego w takich okolicznościach należało wykorzystać dostępne dane. Odkryto bliskie powiązania ukraińskiego przemysłu potażowego z przemysłem białoruskim i rosyjskim. W ppkt 4.4. przedstawiono już, że istnieje prawdopodobieństwo ponownego wystąpienia dumpingu znacznej wielkości. Nie ulega wątpliwości, że taki przywóz, będący w bezpośredniej konkurencji z przywozem z Białorusi i Rosji, miałby szkodliwy wpływ na przemysł wspólnotowy. Z tego względu wysunięto wniosek, że w odniesieniu do przywozu pochodzącego z Ukrainy, w przypadku wygaśnięcia środków, istnieje prawdopodobieństwo ponownego wystąpienia szkodliwego dumpingu.

(105) Dlatego też sformułowano wniosek, że w przypadku braku środków istnieje prawdopodobieństwo powtórzenia się szkodliwego dumpingu oraz że środki antydumpingowe powinny być z tego powodu utrzymane.

8. **INTERES WSPÓLNOTY**

8.1. WPROWADZENIE

(106) Zgodnie z art. 21 podstawowego rozporządzenia zbadano, czy przedłużenie okresu obowiązywania istniejących środków antydumpingowych nie zaszkodzi interesom Wspólnoty jako całości. Interes Wspólnoty określono na podstawie szacunkowej oceny różnych interesów cząstkowych tj. przemysłu wspólnotowego, importerów i podmiotów gospodarczych oraz użytkowników przedmiotowego produktu. W celu oszacowania prawdopodobnego wpływu kontynuacji środków zwrócono się do wszystkich wyżej wymienionych stron o udzielenie informacji.

(107) Należy przypomnieć, że w poprzednich postępowaniach przyjęcia i utrzymania środków zostały uznane za niekorzystne dla interesu Wspólnoty. Ponadto należy zauważyć, że obecne postępowanie jest postępowaniem przeglądowym, a zatem analizą sytuacji, w której środki antydumpingowe zostały już wprowadzone. W związku z tym czas przeprowadzania niniejszego postępowania i jego charakter pozwalają na dokonanie oceny wszelkich przejawów ujemnego wpływu środków antydumpingowych na zainteresowane strony.

(108) Wysłano kwestionariusze do 17 importerów/użytkowników, spośród których odpowiedzi udzieliło siedmiu niepowiązanych i dwóch powiązanych importerów/użytkowników. Importerzy i użytkownicy otrzymali takie same kwestionariusze, gdyż wielu z nich działa w podwójnej roli. Ponadto kwestionariusze wysłano do trzech organizacji importerów/użytkowników: Międzynarodowego Stowarzyszenia Importerów Nawozów (EFIA), Międzynarodowego Stowarzyszenia Przemysłu Nawozowego (EFMA) oraz COPA/Cosega. Jednakże tylko EFIA odpowiedziało na kwestionariusz.

(109) Na tej podstawie zbadano, czy, pomimo ustaleń dotyczących utrzymania się i ponownego wystąpienia szkodliwego dumpingu, istnieją istotne powody, które doprowadziłyby do wniosku, że w interesie Wspólnoty nie leży utrzymanie środków w tym konkretnym przypadku.

8.2. INTERESY PRZEMYSŁU WSPÓLNOTOWEGO

(110) Jak określono powyżej, uważa się, że zezwolenie na wygaśnięcie środków antydumpingowych spowodowałoby prawdopodobnie ponowne wystąpienie przywozu towarów po cenach dumpingowych przeznaczonych do swobodnego obrotu na rynku wspólnotowym i ponowne pogorszenie się sytuacji przemysłu wspólnotowego, który jest obecnie umiarkowanie rentowny.

(111) Pogorszenie to może doprowadzić do poważnego zmniejszenia ilości pracowników, oprócz redukcji, jakie nastąpią w wyniku przyszłego zakończenia działalności przez francuskiego producenta wspólnotowego.

(112) Ponadto, pomimo iż produkcja potażu we Francji zostanie zakończona, będące w toku działania i plany restrukturyzacyjne wskazują, że przemysł wspólnotowy nie jest gotowy do zrezygnowania z tego segmentu produkcji. Utrzymanie środków antydumpingowych leży zatem przede wszystkim w interesie przemysłu wspólnotowego.

8.3. INTERESY IMPORTERÓW/PODMIOTÓW GOSPODARCZYCH

(113) Dwie z siedmiu spółek, które odpowiedziały na kwestionariusz przeznaczony dla importerów/użytkowników, zajmują się wyłącznie handlem przedmiotowym produktem. Pięć pozostałych jest również jego użytkownikami. Główne argumenty wysuwane przez podmioty gospodarcze zawarte zostały w odpowiedzi EFIA na kwestionariusz.

(114) Importerzy potażu są przeciwni przedłużaniu obowiązywania środków antydumpingowych. Utrzymują oni, że połączenie ustalonych opłat celnych oraz ceny minimalnej całkowicie wyłączyło producentów z zainteresowanych krajów z rynku wspólnotowego, zmniejszając tym samym konkurencję we Wspólnocie do minimum. W związku z czym utrzymują oni, że cena potażu na rynku wspólnotowym jest sztucznie zawyżona, a dostęp do przywożonego potażu utrudniony, szczególnie dla drobnych podmiotów gospodarczych.

(115) Pomimo iż prawdą jest, że, oprócz przywozu w ramach procedury uszlachetniania czynnego, potaż z zainteresowanych krajów został praktycznie wyłączony z rynku wspólnotowego, to jednak przywóz z Kanady, Izraela, Jordanii i kilku mniejszych krajów wywozu, wraz z istniejącymi kilkoma producentami wspólnotowymi, gwarantowały konkurencję na rynku wspólnotowym. Nie znaleziono reprezentatywnych dowodów na potwierdzenie rzekomo trudnego dostępu podmiotów gospodarczych do przywożonego potażu. W każdym razie projektowane środki przyjmą inną formę od obecnie objętych przeglądem i będą miały na celu zwiększenie dostępności do rynku wspólnotowego przy przywozie z zainteresowanych krajów.

(116) Przyjęto zatem wniosek, że nałożenie środków antydumpingowych nie wpłynęło negatywnie na rentowność tych importerów, którzy zajmują się wyłącznie handlem potażem. Jest także prawdopodobne, że utrzymanie środków w innej formie nie doprowadzi do przyszłego pogorszenia ich rentowności.

8.4. INTERESY UŻYTKOWNIKÓW

(117) Bezpośredni użytkownicy potażu jako nawozu (rolnicy) nie przedstawili swojego stanowiska, pomimo że ich reprezentatywna organizacja otrzymała kwestionariusz. Dlatego też należy wnioskować, że dalsze utrzymanie ceł antydumpingowych nie będzie stanowić większej różnicy dla rolników.

(118) Pięciu użytkowników, którzy odpowiedzieli na kwestionariusz, jest producentami nawozów, którzy kupują potaż od przemysłu wspólnotowego oraz dokonują jego przywozu z państw trzecich. Dla nich potaż jest surowcem do produkcji złożonego nawozu, który zazwyczaj składa się z trzech różnych składników: azotu, fosforu i potasu (nawozy NPK).

(119) Większość użytkowników, będąc również importerami, sprzeciwiała się w ten sam sposób kontynuacji środków, jak wyjaśniono powyżej w ppkt 8.3 „Interesy importerów/podmiotów gospodarczych". Jednakże jeden z użytkowników importujących stwierdził, że środki antydumpingowe stworzyły pewną stabilność cenową na rynku potażu we Wspólnocie, co było korzystne dla jego działalności.

(120) Użytkownicy wykazują małą elastyczność dotyczącą asortymentu ich produktów w każdym przypadku, gdy stosowane jest cło antydumpingowe w odniesieniu do jednego ze składników nawozów. Ponieważ będący w konkurencji producenci nawozów w państwach trzecich nie płacą cła za swój potaż, wspólnotowi producenci nawozów twierdzą, że nie są w stanie konkurować z cenami produktu końcowego oferowanymi przez zagranicznych konkurentów. Na rynku eksportowym sytuacja jest zupełnie inna: producenci nawozów we Wspólnocie mogą być konkurencyjni dzięki możliwości przywozu w ramach procedury uszlachetniania czynnego.

(121) W odpowiedzi na te zarzuty postępowanie wykazało, że potaż stanowi około 15–30 % łącznych kosztów złożonego nawozu. Koszty produkcji nawozów wzrosły podczas okresu rozpatrywanego nie tylko z powodu potażu, ale z kilku powodów. Ustalono, że poziomy cenowe innych składników nawozu, w szczególności azotu, zmieniały się znacznie w okresie rozpatrywanym. Na szczególnym przykładzie obliczono, że udział potażu w całkowitym wzroście ceny gotowego produktu w okresie rozpatrywanym wyniósł około 20 %.

(122) Pomimo iż należy uznać, że sytuacja cenowa w odniesieniu do użytkowników potażu we Wspólnocie uległa na rynku wspólnotowym pogorszeniu, od czasu nałożenia środków nie jest prawdopodobne, aby wpływ cen potażu na całkowite koszty produkcji zagroził ich istnieniu. Ponieważ środki obowiązywały przez okres siedmiu ostatnich lat, można wnioskować, że ich kontynuacja nie będzie oznaczała dalszego pogorszenia sytuacji użytkowników.

8.5. SKUTKI KONKURENCJI NA RYNKU WSPÓLNOTOWYM

(123) Jak wspomniano wcześniej, środki antydumpingowe w ich obecnej formie praktycznie wykluczyły potaż z zainteresowanych krajów, oprócz przywozu w ramach procedury uszlachetniania czynnego. Nawet w tym okresie należy przypomnieć, że importerzy i użytkownicy zawsze korzystali na obecności wielu konkurentów na rynku – z siedzibą we Wspólnocie lub w państwach trzecich. Jednakże utrzymywano, że pomimo tej obecności, obecna forma środków, w szczególności element ceny minimalnej, wpływała na rynek w sposób utrudniający konkurencję. Podczas gdy w trakcie postępowania nie ujawniono żadnych wskazujących na to znaków, stwierdzono, że na skutek nałożenia środków w ich obecnej formie główne źródła zaopatrzenia zostały praktycznie wyłączone z rynku wspólnotowego. Należy przypomnieć, że faktyczne wyłączenie nie było celem łączonych środków (cena minimalna i określone opłaty celne), których celem było zapobieganie omijania przepisów i pobieranie pierwotnych ceł.

8.6. WNIOSEK DOTYCZĄCY INTERESU WSPÓLNOTY

(124) Po dokonaniu analizy wszystkich uwzględnionych interesów, uważa się, że, z jednej strony, utrzymanie środków antydumpingowych prawdopodobnie spowoduje stabilizację cen potażu na rynku wspólnotowym, pociągając za sobą kilka negatywnych skutków dla sytuacji gospodarczej użytkowników potażu. Z drugiej strony, pozostawienie przemysłu wspólnotowego bez właściwej ochrony przed przywozem towarów po cenach dumpingowym mogłoby najprawdopodobniej zniszczyć jego niską rentowność i doprowadzić do bardziej poważnych problemów, niż przemysł użytkujący mógłby wytrzymać. Dlatego niekorzystna sytuacja cenowa wynikająca dla użytkowników na skutek utrzymania środków antydumpingowych zostanie zrównoważona przez korzyści dla Wspólnoty wynikające z zapobiegania ponownemu wystąpieniu szkodliwego dumpingu.

(125) Jednakże z uwagi na to, że obecna forma środków antydumpingowych odniosła skutek w postaci praktycznego wykluczenia przywozu przedmiotowego produktu, innego niż przeznaczony do uszlachetniania czynnego, oraz na skutek tego wyeliminowała znaczące źródło dostaw na rynek, stwierdza się, że nie ma bezsprzecznych powodów przeciwko przedłużeniu istniejących środków antydumpingowych, ale że w interesie Wspólnoty leży zmiana formy środków w sposób wyjaśniony poniżej.

9. **OSTATECZNE ŚRODKI ANTYDUMPINGOWE**

(126) Z powyższego wynika, jak przewidziano w art. 11 ust. 2 podstawowego rozporządzenia (regulującego wniosek o dokonanie przeglądu złożonego przez przemysł wspólnotowy) i art. 11 ust. 3 (stosowanego w odniesieniu do tymczasowego przeglądu wszczynanego przez Komisję z własnej inicjatywy, ale ograniczonego do formy środków), że należy utrzymać środki dotyczące przywozu chlorku potasu pochodzącego z Białorusi, Rosji i Ukrainy nałożone rozporządzeniem (EWG) nr 3068/92.

(127) Przypomina się, że obecna forma środków, tj. połączenie ceny minimalnej i cła specyficznego, została wprowadzona rozporządzeniem (WE) nr 643/94. Taka forma środków została wybrana z uwagi na szczególną sytuację istniejącą w tym czasie. Odnotowano rzeczywiście poważne oznaki omijania pierwotnie wprowadzonego cła antydumpingowego, tj. zmiennych opłat celnych opartych na cenie minimalnej. Obecne postępowanie wykazało, że ta szczególna forma środków nie jest już uzasadniona, gdyż uważa się za nieprawdopodobne, aby zainteresowane kraje obniżyły swoje ceny eksportowe i w ten sposób dostosowały się do ustalonego cła. Postępowanie wykazało następnie, jak wyjaśniono w ppkt 8.6, że w celu zezwolenia potencjalnym źródłom zaopatrzenia na działanie na rynku wspólnotowym, utrzymanie środków w ich obecnej formie nie leży w interesie Wspólnoty. Uznano zatem za właściwe zmianę formy środków poprzez wyeliminowanie składnika ceny minimalnej, zachowując jednakże element ustalonego cła specyficznego.

(128) Ostatecznie należy zauważyć, że Komisja otrzymała również propozycje zobowiązań od IPC, zgodnie z art. 8 podstawowego rozporządzenia. Propozycje te zostały uważnie zbadane i stwierdzono, że wobec braku wystarczających gwarancji ze strony eksportera i rządu Rosji, nie mogłyby być skutecznie nadzorowane lub wprowadzone oraz, ponadto, że nie można wykluczyć ryzyka cen wyrównawczych przedmiotowego produktu przywożonego do Wspólnoty w ramach procedury uszlachetniania czynnego. Dlatego też Komisja nie była przekonana, czy propozycje zobowiązań cenowych miałyby gwarantować zapobieganie szkodliwym skutkom dumpingu. Z tego względu propozycje te zostały odrzucone,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

Artykuł 1 rozporządzenia (EWG) nr 3068/92 otrzymuje brzmienie

„*Artykuł 1*

1. Niniejszym nakłada się ostateczne cło antydumpingowe na przywóz chlorku potasu oznaczonego kodami CN 3104 20 10, 3104 20 50, 3104 20 90 oraz na specjalne mieszanki oznaczone kodami CN ex 3105 20 10, ex 3105 20 90, ex 3105 60 90, ex 3105 90 91, ex 3105 90 99 pochodzące z Białorusi, Rosji i Ukrainy.

2. Do celów ust. 1 niniejszego artykułu chlorek potasu oznacza chlorek potasu niezawierający żadnych dodatkowych pierwiastków nawozowych lub chlorek potasu zawierający dodatkowe pierwiastki nawozowe w specjalnych mieszankach. Do celów stosowania cła antydumpingowego specjalną mieszankę określa się jako mieszankę dwóch lub więcej pierwiastków nawozowych. Mieszanka taka podlega cłom antydumpingowym, jeżeli zawartość K_2O w mieszance jest równa lub przekracza 35 %, ale nie przekracza 62 % wagowo suchego, bezwodnego produktu. Taki produkt zalicza się do jakości »innej niż standardowa«.

3. Kwota cła powinna być równa ustalonej kwocie w EUR za tonę KCl wskazaną poniżej według kategorii i jakości (standardowy potaż rozumiany jest jako potaż w postaci proszku):

Białoruś

Chlorek potasu niezawierający żadnych dodatkowych pierwiastków nawozowych:

Kategoria:	O zawartości potasu, ocenionej jako K_2O, nieprzekraczającej 40 % wagowo suchego bezwodnego produktu		O zawartości potasu, ocenionej jako K_2O, przekraczającej 40 %, ale nieprzekraczającej 62 % wagowo suchego bezwodnego produktu		O zawartości potasu, ocenionej jako K_2O, przekraczającej 62 % wagowo suchego bezwodnego produktu
Jakość	Standardowa	Inna niż standardowa (włączając granulat)	Standardowa	Inna niż standardowa (włączając granulat)	
Kod TARIC	3104 20 10 10	3104 20 10 90	3104 20 50 10	3104 20 50 90	3104 20 90 00
Ustalona kwota (EUR/tonę)	19,51	30,84	29,51	46,65	48,19

Chlorek potasu zawierający dodatkowe pierwiastki nawozowe w specjalnych mieszankach:

	O zawartości potasu, ocenionej jako K_2O, równej lub przekraczającej 35 %, ale nieprzekraczającej 40 % wagowo suchego bezwodnego produktu	O zawartości potasu, ocenionej jako K_2O, przekraczającej 40 %, ale równej lub nieprzekraczającej 62 % wagowo suchego bezwodnego produktu
Kod TARIC	3105 20 10 10, 3105 20 90 10, 3105 60 90 10, 3105 90 91 10, 3105 90 99 10	3105 20 10 20, 3105 20 90 20, 3105 60 90 20, 3105 90 91 20, 3105 90 99 20
Ustalona kwota (EUR/tonę)	30,84	46,65

Rosja

Chlorek potasu niezawierający żadnych dodatkowych pierwiastków nawozowych:

Kategoria:	O zawartości potasu, ocenionej jako K_2O, nieprzekraczającej 40 % wagowo suchego bezwodnego produktu		O zawartości potasu, ocenionej jako K_2O, przekraczającej 40 %, ale nieprzekraczającej 62 % wagowo suchego bezwodnego produktu		O zawartości potasu, ocenionej jako K_2O, przekraczającej 62 % wagowo suchego bezwodnego produktu
Jakość	Standardowa	Inna niż standardowa (włączając granulat)	Standardowa	Inna niż standardowa (włączając granulat)	
Kod TARIC	3104 20 10 10	3104 20 10 90	3104 20 50 10	3104 20 50 90	3104 20 90 00
Ustalona kwota (EUR/tonę)	19,61	26,01	29,65	39,33	40,63

Chlorek potasu zawierający dodatkowe pierwiastki nawozowe w specjalnych mieszankach:

	O zawartości potasu, ocenionej jako K_2O, równej lub przekraczającej 35 %, ale nieprzekraczającej 40 % wagowo suchego bezwodnego produktu	O zawartości potasu, ocenionej jako K_2O, przekraczającej 40 %, ale równej lub nieprzekraczającej 62 % wagowo suchego bezwodnego produktu
Kod TARIC	3105 20 10 10, 3105 20 90 10, 3105 60 90 10, 3105 90 91 10, 3105 90 99 10	3105 20 10 20, 3105 20 90 20, 3105 60 90 20, 3105 90 91 20, 3105 90 99 20
Ustalona kwota (EUR/tonę)	26,01	39,33

Ukraina

Chlorek potasu niezawierający żadnych dodatkowych pierwiastków nawozowych:

Kategoria:	O zawartości potasu, ocenionej jako K_2O, nieprzekraczającej 40 % wagowo suchego bezwodnego produktu		O zawartości potasu, ocenionej jako K_2O, przekraczającej 40 %, lecz nieprzekraczającej 62 % wagowo suchego bezwodnego produktu		O zawartości potasu, ocenionej jako K_2O, przekraczającej 62 % wagowo suchego bezwodnego produktu
Jakość	Standardowa	Inna niż standardowa (włączając granulat)	Standardowa	Inna niż standardowa (włączając granulat)	
Kod TARIC	3104 20 10 10	3104 20 10 90	3104 20 50 10	3104 20 50 90	3104 20 90 00
Ustalona kwota (EUR/tonę)	19,61	30,84	29,65	46,65	48,19

Chlorek potasu zawierający dodatkowe pierwiastki nawozowe w specjalnych mieszankach:

	O zawartości potasu, ocenionej jako K_2O, równej lub przekraczającej 35 %, ale nieprzekraczającej 40 % wagowo suchego bezwodnego produktu	O zawartości potasu, ocenionej jako K_2O, przekraczającej 40 %, ale równej lub nieprzekraczającej 62 % wagowo suchego bezwodnego produktu
Kod TARIC	3105 20 10 10, 3105 20 90 10, 3105 60 90 10, 3105 90 91 10, 3105 90 99 10	3105 20 10 20, 3105 20 90 20, 3105 60 90 20, 3105 90 91 20, 3105 90 99 20
Ustalona kwota (EUR/tona)	30,84	46,65

4. W przypadku gdy towary zostały uszkodzone przed dopuszczeniem ich do swobodnego obrotu i, z tego powodu, do celów ustalenia wartości celnej cena faktycznie zapłacona bądź należna jest przeliczana proporcjonalnie, zgodnie z art. 145 rozporządzenia Komisji (EWG) nr 2454/93, kwota cła antydumpingowego obliczona na podstawie powyżej ustalonych wartości zostaje zmniejszona o odsetek odpowiadający części ceny faktycznie zapłaconej lub należnej.

5. Stosuje się obowiązujące przepisy dotyczące należności celnych."

Artykuł 2

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie następnego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Wspólnot Europejskich*.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich Państwach Członkowskich.

Sporządzono w Brukseli, dnia 8 maja 2000 r.

W imieniu Rady

J. PINA MOURA

Przewodniczący